

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr.Hany Veberové a soudců JUDr.Jitky Hroudové a Mgr.Marka Bedřicha v právní věci žalobce: **Projekt Sever s.r.o.** se sídlem Panská 890/7, Praha 1, zastoupen JUDr.Vojtěchem Vávrou, LL.M., advokátem se sídlem Školská 32, Praha 1 proti žalovanému: **Městská část Praha – Benice** se sídlem Květnového povstání 21, Praha 10 – Benice, zastoupen JUDr.Michalem Bernardem, Ph.D., advokátem se sídlem Masarykovo náměstí 195, Jílové u Prahy, v řízení o žalobě na ochranu proti nezákonnému zásahu

t a k t o :

I. Žaloba se v části, v níž se žalobce domáhal rozhodnutí, že se postup žalovaného při vyřizování žádosti žalobce o vyjádření k dokumentaci záměru územního rozhodnutí pro stavbu „OBYTNÝ SOUBOR – Benice“, doručené žalovanému dne 30.1.2012, prohlašuje za nezákonný, žalovanému se v jeho další úřední činnosti nařizuje obnovení stavu před nezákonným zásahem a vyřízení žádosti žalobce o vyjádření k dokumentaci záměru územního rozhodnutí pro stavbu „Obytný soubor – Benice“ do 15 dnů od doručení rozsudku, z a m í t á.

II. Žaloba se v části, v níž se žalobce domáhal rozhodnutí, že se postup žalovaného spočívající v podání žaloby na určení vlastnického práva k pozemkům parc. č. 283/10, 284/6, 285/22, 285/23 k.ú. Benice, když se domáhal určení, že vlastníkem

pozemků je Hlavní město Praha se správou svěřenou žalovanému, prohlašuje za nezákonný, žalovanému se v jeho další úřední činnosti nařizuje nepokračovat v dalších nezákonných zásazích do vlastnických práv žalobce, o d m í t á.

III.Žalobce je p o v i n e n zaplatit žalovanému náhradu nákladů řízení ve výši 17.470,51 Kč do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalovaného JUDr.Michala Bernarda,Ph.D., advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhal ochrany proti nezákonnému zásahu žalovaného a požadoval, aby soud rozhodl tak, že postup žalovaného při vyřizování žádosti žalobce o vyjádření k dokumentaci záměru územního rozhodnutí pro stavbu „Obytný soubor – Benice“, doručené žalovanému dne 30.1.2012 je nezákonný, žalovanému se nařizuje obnovení stavu před nezákonným zásahem a vyřízení žádosti žalobkyně o vyjádření k dokumentaci záměrů územního rozhodnutí pro stavbu „Obytný soubor – Benice“. Dále požadoval, aby soud rozhodl tak, že postup žalovaného, spočívající v podání žaloby na určení vlastnického práva k pozemkům parc. č. 283/10, 284/6, 285/20, 285/22, 285/23 v katastrálním území Benice, kterou se domáhal určení, že vlastníkem pozemků je hlavní město Praha se správou svěřenou žalovanému se prohlašuje za nezákonný a žalovanému se nařizuje v jeho další úřední činnosti nepokračovat v dalších nezákonných zásazích do vlastnických práv žalobce.

Žalobce v podané žalobě uvedl, že je výlučným vlastníkem pozemků v katastrálním území Benice zapsaných na listu vlastnictví č. 119 vedeného u katastrálního úřadu pro hl.m.Prahu, pozemků v katastrálním území Uhřetěves, zapsaných na listu vlastnictví č. 1485 u katastrálního úřadu pro hl.m.Prahu. Žalobce se na základě kupní smlouvy ze dne 20.6.2007, uzavřené s městskou částí Praha 22, stal vlastníkem pozemků parc. č. 283/10, 284/6, 285/20, 285/22, 285/23 v katastrálním území Benice. Žalovaný podal dne 21.10.2009 k Obvodnímu soudu pro Prahu 10 žalobu na určení vlastnického práva k těmto pozemkům s tím, že vlastníkem pozemku je hlavní město Praha se správou svěřené městské části Benice. Šlo o žalobu zjevně účelovou a nedůvodnou, šikanózní, Obvodní soud pro Prahu 10 žalobu zamítl rozsudkem ze dne 8.3.2012 čj: 28 C 349/2009-78, uvedený rozsudek nabyl právní moci dne 13.11.2012, když odvolání žalovaného zamítl Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 16.10.2012 čj: 21 Co 287/2012-126. Jednání žalovaného spočívající v podání zjevně účelové a šikanózní žaloby na určení vlastnického práva, která neměla žádnou šanci na úspěch, splnilo znaky nezákonného zásahu, který byl zaměřen proti žalobci.

Pokud jde o tento nezákonný zásah, soudní řízení bylo ukončeno právní mocí rozsudku Městského soudu v Praze dne 13.11.2012, dvouletá lhůta pro podání žaloby na ochranu proti nezákonnému zásahu začala běžet od 14.11.2012 a skončí 14.11.2014.

Dále žalobce v podané žalobě uvedl, že měl v souladu s platným záměrem zjišťovacího řízení, vydaným Magistrátem hl.m.Prahy, odborem ochrany prostředí ze dne 17.7.2009 čj: S-MPMP-318744/2009/OOP/VI/EIA/629-2/Nov (dále též „zjišťovací řízení ze dne 17.7.2009“) realizovat na svých pozemcích projekt „Obytný soubor – Benice“. Žalovaný se od roku 2009 opakovaně pokouší bránit žalobci v zástavbě jeho pozemků a výkonu práv z platného závěru zjišťovacího řízení. Dne 30.1.2012 žalobce prostřednictvím zmocněnce J. M. učinil podání podle § 37 správního řádu, v rámci kterého požadoval po žalovaném vyjádření k předložené dokumentaci pro územní rozhodnutí (dokumentaci záměru podle § 86 odst. 2 písm. d) tehdejšího stavebního zákona). Nezákonným zásahem, spočívajícím v nevyřízení podání a žádosti o vyjádření, bylo nepřipustně zasaženo do vlastnického práva žalobce užívat a nakládat se svými nemovitostmi, zejména je využít v souladu se závěrem zjišťovacího řízení ze dne 17.7.2009. Vyřízení žádosti žalobce urgoval u nadřízeného Magistrátu hl.m.Prahy dne 7.8.2012, Magistrát hl.m.Prahy učinil opatření dne 24.8.2012 pod čj: S2-1528/12 MHMP/2012/1041185, ve kterém vyzval žalovaného k opatření směřujícímu k vyřízení žádosti a odstranění přetrvávající nečinnosti. Podaná žaloba je podle § 84 odst. 1 s.ř.s. včasná.

Žalobce poukázal na to, že je aktivně legitimován k podané žalobě s tím, že nevyřízení žádosti o vyjádření k dokumentaci záměru územního rozhodnutí pro stavbu Obytný soubor – Benice není pouhou nečinností, ale společně s dalšími kroky žalovaného, jak jím bylo např. podání shora uvedené žaloby na určení vlastnického práva k Obvodnímu soudu pro Prahu 10, zakládá nezákonný zásah žalovaného do práv žalobce. Poukázal na důvodovou zprávu k zákonu č. 303/2011 Sb., ze které vyplývá, že možnost deklarace nezákonnosti zásahu, který již netrvá, napomáhá kultivaci činnosti správních orgánů a napomáhá žalobci k rychlejší a efektivnější ochraně práv, když usnadňuje jeho důkazní situaci při uplatňování nároku na náhradu škody způsobené při výkonu veřejné moci nesprávným úředním postupem podle zákona č. 82/1998 Sb.

Pokud jde o žalobu městské části k obvodnímu soudu na určení, že vlastníkem předmětných pozemků je hlavní město Praha se správou svěřenou žalovanému, poukázal žalobce na zákon č. 131/2000 Sb. s tím, že žalovaný podle stabilní judikatury neměl aktivní legitimaci k podání žaloby na určení vlastnického práva k nemovitostem, protože sám žádné nemovitosti nevlastní a podle zákona č. 131/2000 Sb. ani vlastnit nemůže.

Pokud jde o nevyřízení podání žalobce ze dne 30.1.2012 žalobce uvedl, že bylo povinností žalovaného vypořádat se s tímto podáním řádně a včas, jak mu ukládá ustanovení § 37 správního řádu. Napadeným zásahem byl žalobce přímo zkrácen na svých právech a žádá proto, aby správní soud žalovanému zakázal pokračovat v porušování jeho práv a přikázal mu vyřídit podání způsobem podle správního řádu.

Žalobce dále uvedl, že zásahy žalovaného byla přímo dotčena práva žalobce, který nemohl pokračovat v přípravě žádosti o vydání územního rozhodnutí podle platného závěru zjišťovacího řízení ze dne 17.7.2009, napadené zásahy nejsou rozhodnutím ve smyslu § 65 s.ř.s.. Nezákonný zásah spočívající v nevyřízení žádosti žalobce o vyjádření k dokumentaci záměru územního rozhodnutí trvá a do budoucna hrozí jeho opakování. V případě

ukončeného nezákonného zásahu, spočívajícího v bezdůvodném podání šikanózní žaloby na určení vlastnického práva, se žalobce domáhá deklaratorního určení, že se jednalo o nezákonný zásah. Z důvodů uvedených v žalobě žalobce navrhl, aby soud rozhodl tak, že postup žalovaného při vyřizování žádosti žalobce o vyjádření k dokumentaci záměru územního rozhodnutí pro stavbu Obytný soubor – Benice, doručené žalovanému dne 30.1.2012, se prohlašuje za nezákonný. Žalovanému se v jeho další úřední činnosti nařizuje obnovení stavu před nezákonným zásahem a vyřízení žádosti žalobce o vyjádření k dokumentaci záměru územního rozhodnutí pro stavbu Obytný soubor – Benice do 15 dnů od doručení rozsudku. Dále navrhl, aby soud rozhodl tak, že postup žalovaného spočívající v podání žaloby na určení vlastnického práva k pozemkům parc. č. 283/10, 284/6, 285/20, 285/22, 285/23 v katastrálním území Benice, když se domáhá určení, že vlastníkem pozemků je hlavní město Praha se správou svěřenou žalovanému, se prohlašuje za nezákonný. Žalovanému se v jeho další úřední činnosti nařizuje nepokračovat v dalších nezákonných zásazích do vlastnického práva žalobce.

II.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že uplatnění žaloby na určení vlastnictví k pozemkům, které se nacházejí na jeho území, nelze považovat za nezákonný zásah, skutečnost, že žalobě nebylo vyhověno, nezakládá důvod pro označení takové žaloby jako nezákonný zásah. Chybí základní pojmový znak, a to nezákonnost. O důvodnosti žaloby a aktivní legitimaci v daném sporu žalovaného ubezpečovala i tehdejší právní zástupkyně žalovaného, stejně tak příslušní pracovníci Magistrátu hl.m.Prahy, zejména právník oddělení veřejného práva a legislativy, který žalovanému tento krok doporučil s tím, že je to právě žalovaný a nikoliv hlavní město Praha, kdo je kompetentní k podání určovací žaloby. Pokud jde o odmítnutí vyřídit podání žalobce ze dne 30.1.2012, tato skutečnost by mohla být považována za nečinnost žalovaného, byť k tomu nejsou dle názoru žalovaného důvody. Vyjádření k dokumentaci pro vydání územního rozhodnutí, jehož vydání se žalobce údajně domáhal, by ve smyslu ustálené judikatury správních soudů k ustanovení § 65 s.ř.s. bylo považováno za rozhodnutí. Dále žalovaný uvedl s odkazem na § 84 odst. 1 a odst. 2 s.ř.s., že žalobce včasnost podané žaloby ve vztahu k žalobě na určení vlastnického práva odvozuje z objektivní dvouleté lhůty a pomíjí dvouměsíční subjektivní lhůtu, která počala běžet dnem, kdy byl žalobci doručen rozsudek odvolacího soudu. Pokud jde o nevyřízení žádosti žalobce o vyjádření k dokumentaci pro územní řízení pro stavbu Obytného souboru Benice, žalobce taktéž odvozuje zachování lhůty od objektivní dvouleté lhůty, kterou počítá ode dne, kdy byl doručen přípis Magistrátu hl.m.Prahy SZ-1528/12 MHMP/2012/1041185. Žalobce již opomenul zmínit navazující přípis Magistrátu hl.m.Prahy ze dne 16.10.2012 čj: SZ-1528/12/MHMP/2012/1041185, lhůtu k případné žalobě proti nezákonnému zásahu je třeba odvozovat ode dne doručení tohoto přípisu – říjen 2012, jedná se o lhůtu subjektivní. Jak lze dovodit z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26.6.2013 čj: 6 Aps 1/2013-51, jednalo by se v dané věci o zásah jednorázový s trvajícími následky, nikoli však o zásah trvajících. Poukázal v současné na to, že uplynula i lhůta pro podání žaloby na ochranu proti nečinnosti, proto se žalobce snaží opomenutí žalovaného posuzovat jako formu nezákonného zásahu.

Žalovaný má za to, že žaloba není důvodná. Podání civilní žaloby na určení vlastnických pozemků nelze považovat za nezákonný zásah. Pokud jde o žádost ze dne 30.1.2012 žalovaný uvedl, že mu není známa oficiální žádost o vyjádření, tato žádost nebyla na Úřadu městské části Praha – Benice podána. Pokud by tomu tak bylo, byla by řádně zaevidována, bylo by jí přiděleno číslo jednací a vyřízena v souladu se zákonem. Dále poukázal na to, že územní řízení o žádosti o umístění stavby Obytný soubor Benice bylo v této věci zahájeno dne 1.6.2012, oznámení o zahájení řízení bylo žalovanému i dalším účastníkům řízení doručeno dne 18.7.2012, spolu s tímto oznámením bylo vydáno usnesení příslušného stavebního úřadu o přerušení řízení z důvodu nedostatku žádosti. Dne 30.8.2012 příslušný stavební odbor řízení zastavil na základě zpětvzetí žádosti ze dne 27.8.2012 žadatelem. Řízení o žádosti o vydání územního rozhodnutí nedospělo do stádia, kdy by se k němu žalovaný měl podle příslušných právních předpisů vyjádřit. I kdyby žádost o vyjádření byla dne 30.1.2012 žalovanému podána, s ohledem na skutečnost, že se tak stalo půl roku před zahájením samotného řízení, nemohl by se vyjádřit kvalifikovaně již proto, že žádost i projektová dokumentace trpěla závažnými nadostatky. Pokud jde o postup Magistrátu hl.m.Prahy, žalovaný uvedl, že na tento orgán se obrátil žalobce podáním ze dne 7.8.2012, dne 24.8.2012 zaslal Magistrát hl.m.Prahy žalovanému přípis, ve kterém žádá o prověření dosavadního postupu. Žalovaný zaslal Magistrátu hl.m.Prahy dopis ze dne 24.9.2012, Magistrát hl.m.Prahy se v celé záležitosti vyjádřil podáním ze dne 16.10.2012 pod čj: SZ-1528/12 MHMP/2012 1041185, z obsahu tohoto sdělení je zřejmé, že žádný nezákonný nebo nesprávný postup nebyl nadřízeným orgánem shledán. Navrhl zamítnutí podané žaloby.

III.

Žalobce v replice k vyjádření žalovaného setrval na stanovisku, že oba napadené úkony žalovaného jsou zásahem ve smyslu ustanovení § 82 s.ř.s., ve vztahu k podání ze dne 30.1.2012 uvedl, že nejde o nečinnost ve smyslu § 79 s.ř.s., poukázal na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18.9.2012 čj: 2 As 86/2010-76, ve kterém Nejvyšší správní soud učinil závěr, že souhlasy, vydávané podle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, zejména podle § 96, 106, 122, 127, které stavební úřad výslovně či mlčky činí k ohlášení či oznámení, jsou jinými úkony podle IV. části správního řádu, tyto souhlasy nejsou rozhodnutími ve smyslu § 65 s.ř.s., soudní ochrana je zaručena žalobou na ochranu před nezákonným zásahem podle § 82 s.ř.s. Dle názoru žalobce byla žaloba podána v zákonem stanovené lhůtě, když z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26.6.2013 čj: 6 Aps 1/2013-51 vyplývá, že lhůta pro podání žaloby na ochranu před zásahem správního orgánu nemůže plynout, dokud tento zásah trvá. To znamená, že žaloba proti zásahu, který trval v okamžiku podání žaloby, z povahy věci nemůže být opožděná. Žádost žalobce ze dne 30.1.2012 o vyjádření k dokumentaci pro územní řízení nebyla přes opatření nadřízeného orgánu vyřízena, žaloba je proto podána včas. Pokud jde o spor o určení vlastnického práva, spor byl ukončen právní mocí rozsudku Městského soudu v Praze, která nastala dne 13.11.2012, dvouletá lhůta končí 14.11.2014. Pokud jde o podání žaloby o určení vlastnického práva žalobce zopakoval, že žalovaný nikdy nemohl disponovat vlastnickým právem, které by mohl hájit určovací žalobou, k podání žaloby neexistoval žádný právní ani skutkový důvod. Navrhl výslech právní zástupkyně žalovaného v řízení o určení vlastnického práva a pracovníka Magistrátu

hl.m.Prahy z oddělení veřejného práva a legislativy k tvrzení, že žalovaný podání žaloby s nimi jako odborníky konzultoval. Pokud jde o žádost o vyjádření k dokumentaci záměru územního rozhodnutí pro stavbu Obytný soubor – Benice poukázal na to, že tato žádost byla doručena starostce městské části, která přijetí stvrdila svým podpisem. Odkázal na ustanovení § 37 správního řádu s tím, že bylo povinností žalovaného žádost žalobce vyřídit. Žalobce setrval na své žalobě.

Žalovaný k replice uvedl, že jako městská část hl.m.Prahy má oprávnění vystupovat jako účastník řízení, ve kterých se vydává územní rozhodnutí podle zvláštního právního předpisu v území městské části. Jde o výkon samostatné působnosti. Žádost o vyjádření žalovaného, jakožto účastníka předmětného řízení, byla podána před zahájením samotného řízení, které bylo zahájeno až 1.6.2012. V důsledku zpětvzetí žádosti bylo řízení dne 30.8.2012 příslušným stavebním úřadem zastaveno. Stavební úřad žalovaného jako účastníka předmětného řízení ani nevyzval k vyjádření, neboť hned řízení přerušil a následně zastavil. K tvrzenému opatření ze strany Magistrátu hl.m.Prahy směřujícímu k vyřízení podání žalobce a odstranění přetrvávající nečinnosti žalovaný uvedl, že magistrát neshledal ani nekonstatoval nečinnost žalovaného, neuplatnil žádné opatření proti nečinnosti, na základě vysvětlujícího dopisu žalovaného ze dne 24.9.2012 se Magistrát hl.m.Prahy vyjádřil dopisem ze dne 16.10.2012, ve kterém uvedl, že městská část má nezastupitelnou pozici v předmětném řízení, proto je jediným řešením jednání a společná dohoda obou zúčastněných stran, souhlas vlastníka pozemků, na kterých má být stavební záměr realizován. Je nutný pro kladné rozhodnutí v územním řízení. Setrval na stanovisku, že se měl žalobce domáhat svého domnělého práva prostřednictvím žaloby proti nečinnosti, když sám postupoval podle § 80 správního řádu. Lhůta pro podání takové žaloby na ochranu proti nečinnosti však marně uplynula. Navrhl zamítnutí podané žaloby.

IV.

Při jednání u Městského soudu v Praze setrvali účastníci řízení na svých stanoviscích, žalobce zdůraznil, že podání, kterým se domáhal vyjádření k dokumentaci k územnímu řízení ze dne 30.1.2012 nebylo ze strany žalované městské části dosud vyřízeno, podání žaloby u obvodního soudu na určení vlastnického práva k nemovitostem je nutno považovat za šikanózní výkon práva. Poukázal na důvodovou zprávu, ze které vyplývá, že i konstatování nezákonnosti zásahu může být důležité, neboť u veřejnosti posiluje důvěru v právní stát a napomáhá kultivovat činnost orgánu veřejné správy. Zástupce žalobce navrhl, aby soud žalobě v plném rozsahu vyhověl, s vědomím si toho, že formulace výroků petitu je široká. Zástupce žalovaného s odkazem na písemná vyjádření k podané žalobě zdůraznil, že žádost žalobce ze dne 30.1.2012 je nutno považovat za předčasně podanou, bylo jí vyžadováno stanovisko k územnímu řízení, které v době tohoto podání nebylo ani zahájeno. K zahájení řízení došlo zhruba za šest měsíců, hned bylo řízení přerušeno a následně zastaveno. Pokud jde o žalobu na určení vlastnictví k nemovitostem má za to, že bylo povinností obce, aby jako řádný hospodář chránil majetek, proto také žaloba byla podána, přičemž se tak stalo na základě konzultace s nadřízeným orgánem. Zástupce žalovaného má za to, že žaloba není důvodná.

V.

Z obsahu spisového materiálu je zřejmé, že městská část Praha – Benice (v nyní projednávané věci žalovaný) podala žalobu proti společnosti Projekt Sever s.r.o. (v nyní projednávané věci žalobce) žalobu o určení vlastnického práva k nemovitostem, tato žaloba byla zamítnuta rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 8.3.2012 čj: 28 C 349/2009-78. Proti tomuto rozsudku podala městská část Praha – Benice odvolání, o kterém rozhodl Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 16.10.2012 čj: 21 Co 287/2012-126 tak, že rozsudek soudu prvního stupně se potvrzuje.

Ze spisového materiálu je dále zřejmé, že oznámením ze dne 18.7.2012 čj: P22 3010/2012-OV04 oznámil Úřad městské části Praha 22, odbor výstavby, zahájení územního řízení o žádosti společnosti Projekt Sever s.r.o. o vydání rozhodnutí o umístění stavby „Obytný soubor Benice“ – bytových a rodinných domů včetně dopravní a technické infrastruktury na pozemcích, jejich výčet je uveden v tomto oznámení. Současně bylo vydáno usnesení, kterým bylo územní řízení přerušeno z důvodu listinné nedostatečnosti žádosti.

Ve spise je založena výzva k doplnění žádosti, kterou vydal Úřad městské části Praha 22, odbor výstavby dne 18.7.2012 pod čj: P223014/2012 OV04, v níž je žadatel o vydání rozhodnutí o umístění stavby Obytný soubor Benice vyzván k doložení dokladů, jejich výčet je uveden v této výzvě. Současně je konstatováno, že záměr není navržen v souladu s územním plánem, v dokumentaci nejsou zapracovány podmínky Úpravy č. 0969/2011, je poukázáno na nerespektování stanoviska Útvaru rozvoje hl.m.Prahy ze dne 5.3.2012 čj: 1713/12, nejsou zapracovány podmínky zjišťovacího řízení sp.zn. S-MHMP-318744/2009/OOP/VI/EIA/629-2/Nov. Výzva obsahuje rovněž upozornění odboru výstavby na další podmínky.

Usnesením ze dne 30.8.2012 čj: P22 3598/2012 OV04 bylo správní řízení o žádosti žalobce o vydání rozhodnutí o umístění stavby Obytný soubor Benice zastaveno, a to na základě zpětvzetí žádosti žadatelem (žalobcem) ze dne 27.8.2012.

Ve spise je založeno sdělení Magistrátu hl.m.Prahy, odboru evidence, správy a využití majetku ze dne 24.8.2012 čj: SZ-1528/12 MHMP/2012/1041185, který byl adresován starostce městské části Praha Benice. Bylo konstatováno, že dopisem ze dne 7.8.2012 se na Magistrát hl.m.Prahy obrátil jednatel společnosti Projekt Sever s.r.o. se žádostí o posouzení problematiky související s podnikatelskými aktivitami na území městské části Praha Benice s tím, že uvedená společnost požádala Úřad městské části Praha Benice dopisem ze dne 30.1.2012 žádost o posouzení projektové dokumentace pro územní řízení na akci Obytný soubor Benice, a to proto, že plánovaná trasa přívodu plynu vede přes pozemky parc. č. 38/26, 38/7, 40/1 a 289/12 v katastrálním území Benice, které jsou ve svěřenecké správě městské části. Městská část jako účastník územního řízení nevydala dosud k této akci žádné stanovisko, Magistrát hl.m.Prahy žádá o prověření dosavadního postupu při vyřizování žádosti společnosti a pokud dosud nedošlo k vyjádření, o zajištění standardního postupu v této věci s tím, že v případě přetrvávající nečinnosti by muselo zaujmout hlavní město Praha jako vlastník pozemků parc. č. 38/26, 38/7, 40/1 a 289/12 v katastrálním území Benice k dané problematice vlastní stanovisko.

Ve spise je založeno sdělení starostky městské části Praha Benice ze dne 24.9.2012, kterým reaguje na uvedený dopis Magistrátu hl.m.Prahy s tím, že projektová dokumentace k Obytnému souboru Benice byla předána osobně panem J. M. k seznámení. Tento krok se jevil jako logický s ohledem na skutečnost, že jako městská část bychom se měli k DUR vyjadřovat nejen z pohledu, že plánovaná trasa plynovodu vede přes pozemky ve správě městské části. Územní řízení bylo zahájeno až 1.6.2012, městské části doručeno oznámení o zahájení řízení 18.7.2012, současně bylo řízení přerušeno a určena lhůta šesti měsíců k odstranění nedostatků. Dne 30.8.2012 příslušný stavební odbor řízení zastavil na základě zpětvzetí žádosti žadatelem. Není jim známo, že by byli oficiálně vyzváni k podání vyjádření.

Ve spise je dále založeno sdělení Magistrátu hl.m.Prahy, odboru evidence, správy a využití majetku ze dne 16.10.2012 čj: SZ-1528/12 MHMP 1041185/2012, které je adresováno žalobci. Bylo poukázáno na to, že městská část se účastní řízení podle zákona č. 183/2006 Sb. na základě dvojího právního titulu, a to jednak v návaznosti na svěřenou správu pozemků parc. č. 38/26, 38/7, 40/1 a 289/12 v katastrálním území Benice a jednak z titulu účastníka řízení podle § 85 odst. 1 písm. b) uvedeného zákona. Vzhledem k platným právním předpisům má městská část nezastupitelnou pozici v předmětném řízení, proto i s ohledem na obsah dopisu starostky městské části Praha Benice v této věci je jediným řešením jednání a společná dohoda zúčastněných stran, souhlas vlastníka pozemků (městské části), na kterých má být stavební záměr realizován.

Protože ve spise nebyla založena žádost žalobce ze dne 30.1.2012, vyzval soud žalobce k jejímu předložení. K této výzvě předložil zástupce žalobce kopii žádosti ze dne 30.1.2012, kterou podal zástupce žalobce J. M. k Městskému úřadu Benice. Žádost byla podána ve věci: žádost o posouzení PD k ÚŘ s textem, že žadatel žádá o posouzení PD pro územní řízení na akci „Obytný soubor – BENICE“ (soubor bytových domů a rodinných domů, vnitro areálové komunikace, podzemní garáže, IS areálové a mimo areálové), napojení obytného souboru na stoku, splaškové kanalizace nastávající čerpací stanici Pitkovice a její rozšíření, napojení obytného souboru na STL plynovod v Benicích – kat.území Uhřetěves a Benice, při ulici KD K Dálnici, Praha 10. Dále je uveden název akce, investor, projektant, žadatel s tím, že v případě jakýchkoli připomínek či dotazů ohledně PD má být kontaktován projektant na uvedeném čísle telefonu či mailové adrese. Na uvedené žádosti je psáno rukou převzata 30.1.2012 s nečitelným podpisem.

VI.

Žalobce se podanou žalobou domáhal ochrany proti nezákonnému zásahu. Z obsahu podané žaloby je zřejmé, že žalobce spatřuje nezákonný zásah jednak v tom, že žalovaný nevyřídil jeho žádost ze dne 30.1.2012 o vyjádření k dokumentaci pro územní řízení pro stavbu „Obytný soubor – Benice“ a jednak v tom, že žalovaný podal k Obvodnímu soudu pro Prahu 10 žalobu na určení vlastnického práva k pozemkům v katastrálním území Benice.

Podmínky řízení o žalobách na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu jsou upraveny zejména v ustanovení § 82 až § 87 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s.ř.s.“). Podle § 82

s.ř.s. každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný. Podle § 84 odst. 1 s.ř.s. musí být žaloba podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu. Nejpozději lze žalobu podat do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo. Podle § 84 odst. 2 s.ř.s. zmeškání lhůty nelze prominout.

Z ustanovení § 82 s.ř.s. vyplývá, že žaloba na ochranu před nezákonným zásahem může být důvodná tehdy, jsou-li kumulativně splněny následující podmínky: žalobce musí být přímo (první podmínka) zkrácen na svých právech (druhá podmínka) nezákonným (třetí podmínka) zásahem správního orgánu, které není rozhodnutím (čtvrtá podmínka) a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (pátá podmínka). Není-li splněna jedna z uvedených podmínek, nelze ochranu podle § 82 a násl. s.ř.s. poskytnout.

Je vhodné předeslat, že pojmy „zásah, pokyn, donucení“, soudní řád správní nedefinuje a obecně je nedefinuje ani žádný jiný právní předpis. Soudní řád správní pro všechny tři pojmy zakládá legislativní zkratku („zásah“). Za zásah ve smyslu uvedené legislativní zkratky (zásah v širším smyslu slova) je třeba považovat úkony orgánu státní správy v rámci výkonu veřejné moci, které bezprostředně a přímo zasahují do právních poměrů osob, vůči nimž je úkon směřován. Samotný zásah bývá zpravidla neformální v tom smyslu, že mu nepředchází žádná formální procedura, zpravidla jde o faktický úkon, musí však jít o úkon, kterým je zasaženo do právních poměrů osoby, a který není rozhodnutím. Většinou půjde o aktivní úkony správních orgánů, z již ustálené judikatury však vyplývá, že za zásah lze považovat nejen aktivní úkony orgánu státní správy, ale také pasivitu (nečinnost) správního orgánu, přičemž v obou případech musí být současně splněno, že jde o takovou aktivitu či pasivitu, která nevyústí ve vydání rozhodnutí (viz např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16.11.2010 čj: 7 Aps 3/2008-98, dostupné na www.nssoud.cz).

K tomu, co bylo uvedeno je nutno dodat, že úkon, který lze považovat za zásah podle § 82 s.ř.s. musí být úkonem (nebo i pasivitou), který učinil správní orgán. Definice pojmu „správní orgán“ pro řízení podle soudního řádu správního je uvedena v ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. Podle tohoto ustanovení je správním orgánem v oblasti veřejné správy orgán moci výkonné, orgán územního samosprávného celku, fyzická nebo právnická osoba nebo jiný orgán, pokud jim je svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy. Z ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. vyplývá, že základním znakem pojmu „správní orgán“ je to, že je určitému subjektu svěřena rozhodovací pravomoc, tj. svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy.

VII.

Při posuzování důvodnosti podané žaloby ve vztahu k tvrzenému nezákonnému zásahu, spočívajícímu v nevyřízení žádosti žalobce ze dne 30.1.2012 o vyjádření

k dokumentaci pro územní řízení soud vycházel ze skutkového stavu, který je zde ke dni vydání rozsudku (§ 87 odst. 7 s.ř.s.). Soud přitom vycházel z toho, že předmětná žádost o posouzení projektové dokumentace k územnímu řízení ze dne 30.1.2012 byla téhož dne převzata starostkou městské části Benice, přestože žalovaný podání takovéto žádosti zpochybňuje. Tento závěr učinil soud nejen proto, že žalobce k výzvě soudu předložil kopii této žádosti, opatřené podpisem starostky stvrzující převzetí, současně soud přihlédl k obsahu dopisu starostky městské části Praha Benice ze dne 24.9.2012, kterým reaguje na dopis Magistrátu hl.m.Prahy ze dne 24.8.2012 a ve kterém předání projektové dokumentace k „Obytnému souboru Benice“ J. M. výslovně zmiňuje.

Z výše uvedeného obsahu spisového materiálu vyplývá, že odpověď na tuto žádost ze dne 30.1.2012 nebyla městskou částí Praha Benice žalobci zaslána. Soud proto vycházel z toho, že tento stav dosud trvá, proto s přihlédnutím k judikatuře (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26.6.2013 č.j. 6 Aps 1/2013-51, dostupný na www.nssoud.cz) má za to, že lhůty pro podání žaloby na ochranu proti nezákonnému zásahu stanovené v § 84 odst. 1 s.ř.s. ve vztahu k této části žaloby dosud neuplynuly.

Protože nezákonného zásahu se může dopustit pouze správní orgán a protože je známo, že obce (zde městská část) mají dvojí působnost – samosprávnou a přenesenou (v jejímž rámci jsou správním orgánem) - zabýval otázkou postavení žalované městské části ve věci vyřizování žádosti žalobce ze dne 30.1.2012.

Městské části v rámci území Prahy jsou součástí obce Praha. Jejich postavení upravuje zákon č. 131/2000 Sb. o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů. Z uvedeného zákona je patrné, že městská část vykonává jednak samostatnou působnost (§ 2 odst.1 zákona o hlavním městě Praze), jednak přenesenou působnost (§4 odst. 2 uvedeného zákona). Kdy vystupuje městská část jako subjekt v rámci samostatné působnosti je upraveno v ustanoveních § 16 až § 19 zákona o hlavním městě Praze. Pokud jde o přenesenou působnost, platí, že tu vykonává městská část v rozsahu stanoveném zákonem nebo Statutem. Současně zákon o hl. m. Praze stanoví, že pokud zvláštní zákon upravuje působnost městské části a nestanoví, že jde o samostatnou či o přenesenou působnost, platí, že jde vždy o činnosti patřící do samostatné působnosti městské části (§33 odst. 2 zákona o hlavním městě Praze).

Obecně nelze vyloučit, že městská část je v rámci přenesené působnosti oprávněna vykonávat státní správu a vystupovat jako správní orgán v řízení podle stavebního zákona. Takové postavení však žalovaná městská část Benice neměla. Postavení stavebního úřadu, který byl oprávněn rozhodovat o umístění stavby, měla městská část Praha 22, resp. Úřad městské části Praha 22, odbor výstavby.

To znamená, že žalovaná městská část Benice mohla, vzhledem k tomu, že se uvažovaná stavba měla realizovat na jejím katastrálním území, vystupovat pouze jako subjekt, který hájí zájmy vlastníka nemovitosti z titulu svěřené správy nebo jako subjekt, hájící zájmy svých obyvatel. V obou případech však mohla vystupovat „pouze“ jako účastník řízení, nikoli jako správní orgán, který rozhoduje o právech či povinnostech účastníků takového řízení. Oprávnění městské části vystupovat jako účastník územního řízení v těch řízeních, v nichž se vydává územní rozhodnutí podle zvláštního (stavebního) zákona v území městské části je oprávněním, je oprávněním, které městská část vykonává v samostatné působnosti (§ 18 odst. 1 písm. h) zákona o hlavním městě Praze). Již z tohoto titulu nemohla mít pasivitu žalovaného

při vyřizování žádosti žalobce mít přímý dopad do jeho práv, neboť žalovaný nebyl o právech ani povinnostech žalobce vůbec oprávněn rozhodovat. Argumentace žalobce usnesením rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18.9.2012 čj: 2 As 86/2010-76 je nepřipadná, protože předmětem posouzení byla otázka charakteru úkonů stavebního úřadu. A tím žalovaný v této věci nebyl.

Je nutno zdůraznit, že žádného právního předpisu nevyplývá, že by městská část jako samosprávný orgán byla povinna vyjadřovat se věcně ke stavebním záměrům určitého subjektu ještě před tím, než bylo správní řízení o vydání územního rozhodnutí zahájeno. Obdobně platí, že je na účastníkovi správního řízení, zda využije svých práv vyjádřit se k předmětu řízení. K tomu, aby byl povinen tak učinit, musel by zvláštní zákon takovou povinnost výslovně stanovit.

Lze sice přisvědčit žalobci, že žalovaný měl na žádost o vyjádření k projektové dokumentaci ze dne 30.1.2012 odpovědět, současně je však nutno zohlednit všechny skutkové okolnosti, které ze spisového materiálu vyplývají. Je zřejmé, že žádost ze dne 30.1.2012 je označena jako žádost o posouzení projektové dokumentace k územnímu řízení. Ze spisu však vyplývá, územní řízení v době podání této žádosti nebylo zahájeno. V samotném podání žalobce je pouze uvedeno, že žadatel žádá o posouzení projektové dokumentace pro územní řízení na akci, která je popsána v této žádosti, je uveden název akce, investor, projektant a označení žadatele. Není zřejmý důvod, proč žádost městské části Praha – Benice, která nemá postavení stavebního úřadu v této věci, byla podána, když městská část jako účastník potencionálního územního řízení se může k projektové dokumentaci sice vyjadřovat, uplatňovat námitky a chránit své zájmy. Může tak učinit až jako účastník zahájeného správního řízení, nepřísluší jí však projektovou dokumentaci posuzovat, to přísluší stavebnímu úřadu.

Žalobce v podané žalobě uvedl, že po žalovaném požadoval vyjádření k předložené dokumentaci pro územní řízení, přičemž odkazuje na ustanovení § 86 odst. 2 písm. b) a § 89 odst. 4 tehdy platného stavebního zákona. Z ustanovení § 86 odst. 2 písm. d) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) vyplývá, že žadatel o vydání územního rozhodnutí připojí k žádosti dokumentaci záměru. Z ustanovení § 89 odst. 4 stavebního zákona vyplývá, že obec uplatňuje v územním řízení námitky k ochraně zájmu obce a zájmů občanů obce. Z těchto ustanovení nevyplývá povinnost obce jako účastníka řízení posoudit projektovou dokumentaci, byť ve smyslu uplatnění připomínek či námitek, ještě před tím, než je územní řízení zahájeno. Z ustanovení § 86 vyplývá povinnost žadatele o územní rozhodnutí předložit dokumentaci, z ustanovení § 89 vyplývá právo obce uplatnit v rámci územního řízení (tedy v rámci řízení, které již bylo zahájeno) uplatnit námitky k ochraně zájmů obce a zájmu občanů obce.

Žalobce uvedl, že nevyřízením jeho žádosti ze dne 30.1.2012 žalovaného byla přímo dotčena práva žalobce, který nemohl pokračovat v přípravě žádosti o vydání územního rozhodnutí podle platného závěru zjišťovacího řízení ze dne 17.7.2009, uvedl, že bylo nepřipustně zasaženo do jeho vlastnického práva užívat a nakládat se svými nemovitostmi, zejména je využít v souladu se závěrem zjišťovacího řízení ze dne 17.7.2009 čj: S-MHMP-318744/2009/OOP/VI/EIA/629-2/Nov. Toto stanovisko soud nesdílí.

Je zřejmé, že žalobce měl záměr realizovat stavbu obytného souboru. Skutečnost, že žalovaný neodpověděl na žádost žalobce ze dne 30.1.2012, podání návrhu (žádosti) o vydání

územního rozhodnutí, nebránila. Ostatně žalobce žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby stavebnímu úřadu podal dne 1.6.2012, tím bylo správní řízení zahájeno.

Tvrzení žalobce, že nemohl pokračovat v přípravě žádosti o vydání územního rozhodnutí tedy nemá oporu v obsahu spisu, když je naopak patrné, že žádost podal. Nedostatek odpovědi žalovaného na žádost žalobce ze dne 30.1.2012 nijak neovlivnil ani další průběh územního řízení. Po té bylo řízení přerušeno a žalobci byla stavební úřadem zaslána výzva k doplnění žádosti ze dne 18.7.2012. Z obsahu této výzvy je patrné, že žalobce nepředložil všechny požadované podklady, proto stavební úřad řízení přerušil a žalobce vyzval k odstranění vad podání. Z výčtu chybějících dokumentů nevyplývá, že by jedním z těchto chybějících dokumentů byla skutečnost, že žalovaný nereagoval na žádost žalobce ze dne 30.1.2012 o posouzení projektové dokumentace. Naopak z obsahu této výzvy vyplývá, že žalobce nepředložil řadu dokumentů od dotčených orgánů státní správy (např. stanovisko Hygienické stanice hl.m.Prahy, odboru životního prostředí MHMP, odboru dopravních agend MHMP), ale ani stanoviska jiných dotčených subjektů (např. stanovisko Povodí Vltavy s.p., stanovisko Státní energetické inspekce, stanovisko Pražských vodovodů a kanalizací). Jediná zmínka o tom, že je třeba předložit stanovisko městské části Praha – Benice, je údaj na druhé straně dole výzvy k doplnění žádosti, kde stavební úřad požaduje předložit vyjádření městské části Praha Benice (a také městské části Praha 22) k řešení občanské vybavenosti. Takovýto požadavek však žalobce ve svém podání ze dne 30.1.2012 neuplatnil. Navíc šlo o jen jeden z nedostatků, jejichž odstranění stavební úřad požadoval.

K tvrzení žalobce, že byl v důsledku postupu žalovaného zkrácen přímo na svých právech, resp. bylo zasaženo do jeho vlastnického práva užívat a nakládat se svými nemovitostmi, zejména je využít v souladu se závěrem zjišťovacího řízení ze dne 17.7.2009, je třeba zmínit skutečnost, že z výzvy stavebního úřadu ze dne 18.7.2012 k doplnění žádosti o vydání rozhodnutí o umístění stavby je patrné, že žalobci bylo vytýkáno mimo jiné i to, že v předložené dokumentaci nejsou zapracovány podmínky zjišťovacího řízení sp.zn. S-MHMP-318744/2009/OOP/VI/EIA/629-2/Nov, tedy podmínky zjišťovacího řízení ze dne 17.7.2009. Nelze tedy tvrdit, že žalobci postupem žalovaného bylo znemožněno postupovat podle závěrů zjišťovacího řízení, jestliže v dokumentaci nebyly zohledněny podmínky, které byly v rámci tohoto řízení stanoveny, a tato skutečnost byla jedním z nedostatků, pro které bylo řízení přerušeno a žalobce vyzván k odstranění nedostatků. Nelze tedy učinit závěr o tom, že nedostatek vyřízení podání žalobce ze dne 30.1.2012 způsobil, že žalobce nemohl realizovat uvažovanou stavbu, územní řízení neskončilo vydáním rozhodnutí o umístění stavby nikoliv proto, že by městská část Praha Benice nevyřídila podání žalobce ze dne 30.1.2012. Je zřejmé, že předložená dokumentace obsahovala řadu jiných vad, pro které bylo řízení přerušeno, a žalobce byl vyzván k doplnění žádosti o vydání rozhodnutí o umístění stavby.

K argumentaci žalobce dopisem Magistrátu hl.m.Prahy, odborem evidence, správy a využití majetku ze dne 24.8.2012 čj: SZ-1528/12 MHMP/2012/1041185 soud uvádí, že toto sdělení nelze považovat za opatření k odstranění nečinnosti žalovaného (takováto skutečnost ostatně ani není podmínkou pro podání žaloby na ochranu před nezákonným zásahem). Z obsahu tohoto dopisu vyplývá, že Magistrát hl.m.Prahy zaslal starostce městské části Praha-Benice informaci o tom, že se na magistrát obrátil se stížností jednatel společnosti Projekt Sever s.r.o., ve které uvedl, městská část se nevyjádřila k žádosti stěžovatele ze dne 30.1.2012 o posouzení projektové dokumentace pro územní řízení na akci Obytný soubor – Benice, resp. jako vedlejší účastník územního řízení nevydala dosud k této akci žádné

stanovisko, Magistrát hl.m. Prahy žádá proto starostku městské části o prověření dosavadního postupu, zajištění standardního postupu v této věci pro případ, že dosud nedošlo k vyjádření. Současně žádá o zaslání informace ohledně výsledku šetření a aktuálního vyřizování žádosti s tím, že v případě nečinnosti městské části by muselo k problematice zaujmout stanovisko hlavní město Praha jako vlastník předmětných pozemků. Z obsahu tohoto sdělení ze dne 24.8.2012 je tedy zřejmé, že Magistrát hl.m.Prahy informoval starostku městské části Praha – Benice o podání stížnosti žalobce s tím, že žádá o přešetření vyřizování podání žalobce ze dne 30.1.2012 a případně o zajištění vyřízení této žádosti.

Je vhodné zmínit, že stížnost jednatele společnosti Projekt Sever s.r.o. byla Magistrátem hl.m.Prahy, odborem evidence, správy a využití majetku vyřízena dopisem ze dne 16.10.2012 čj: SZ-1528/12 MHMP 1041185/2012, ve kterém Magistrát hl.m.Prahy žalobci sdělil, že městská část se účastní předmětného řízení podle stavebního zákona ze dvojího právního titulu, a to jednak z titulu svěřené správy pozemků, jednak z titulu ustanovení § 85 odst. 1 písm. b) stavebního zákona. Sdělil, že městská část má nezastupitelnou pozici v předmětném řízení, proto je jediným řešením společné jednání, resp. společná dohoda zúčastněných stran a souhlas vlastníka pozemků, na kterých má být realizován stavební záměr. Z uvedeného dopisu ze dne 16.10.2012 je zřejmé, že i Magistrát hl.m.Prahy vycházel z oprávnění městské části Praha – Benice jako účastníka řízení v rámci již zahájeného správního řízení. Skutečnost, že městská část Praha Benice nebyla příslušným orgánem, tedy stavebním úřadem, vyzývá k tomu, aby využila svá práva účastníka řízení a k věci se vyjádřila, vyplývá z toho, že žalovaný jako účastník správního řízení byl vyrozuměn o zahájení řízení, současně o jeho přerušení a následně o zastavení řízení. Z hlediska věcného tedy řízení nebylo vedeno, proto žalovaný nemohl svá práva účastníka správního řízení uplatnit.

Lze shrnout, že skutečnost, že žalovaný nereagoval na podání žalobce ze dne 30.1.2012 přímo nezkrátila práva žalobce, resp. nezasáhla do jeho právního postavení. Je zřejmé, že žalobce činil kroky k tomu, aby mohl realizovat svůj stavební záměr, proto bez ohledu na skutečnost, že žalovaný na žádost ze dne 30.1.2012 nereagoval, podal žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby. To, že v rámci tohoto řízení nebylo jeho žádosti vyhověno, nebylo způsobeno tím, že žalovaný nereagoval na žádost žalobce ze dne 30.1.2012, když zejména z výzvy k odstranění nedostatků žádosti žalobce je patrné, že tato skutečnost nebyla ani důvodem přerušení řízení a již vůbec nebyla důvodem pro zastavení tohoto správního řízení.

Pokud žalobce v podané žalobě argumentoval důvodovou zprávou k zákonu č. 303/2011 Sb., kterým byl novelizován soudní řád správní, v souvislosti s případným uplatňováním odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, je třeba konstatovat, že prioritou řízení o žalobách na ochranu před nezákonným zásahem rozhodně není to, aby soud usnadňoval účastníkovi řízení procesní postavení v případném následném civilním řízení.

Žalobce se domáhal toho, aby soud určil, že zásah žalobce byl nezákonný. Určení toho, že zásah byl nezákonný, se lze úspěšně domáhat jen ve vztahu k takovému zásahu, který byl ukončen. Vyplývá to nejen ze znění ustanovení § 82 s.ř.s., kde je použit minulý čas (určení toho, že zásah byl nezákonný), ale i z ustanovení § 87 odst. 2 s.ř.s., Podle tohoto ustanovení soud rozsudkem určí, že provedený zásah byl nezákonný, trvá-li takový zásah

nebo jeho důsledky nebo hrozí-li jeho opakování, zakáže správnímu orgánu, aby v porušování práva pokračoval, přikáže, je-li to možné, aby obnovil stav před zásahem.

Z ustanovení § 87 odst. 2 s.ř.s. vyplývá, že je nutno rozlišovat mezi případy, kdy zásah byl ukončen a případy, kdy tomu tak není, tedy zásah trvá nebo trvají jeho důsledky nebo hrozí jeho opakování. V případě, že zásah byl ukončen, je soud (jsou-li splněny všechny zákonem stanovené podmínky pro závěr o tom, že šlo o zásah ve smyslu definice uvedené v § 82 s.ř.s.), oprávněn určit, že provedený zásah byl nezákonný. V případě, že zásah trvá nebo trvají jeho důsledky nebo hrozí jeho opakování, nepřísluší soudu rozhodovat o určení, o deklaraci nezákonného zásahu. Soud oprávněn v těchto případech rozhodnout tak, že zakáže správnímu orgánu v pokračování porušování práv žalobce, popř. přikáže obnovení stavu před zásahem. To znamená, že v případě, že zásah trvá, nelze se domáhat určujícího petitu, deklarace nezákonného zásahu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28.5.2014 čj: 1 Afs 60/2014-48). Pokud jde o požadavek žalobce, aby soud uložil žalovanému obnovit stav před nezákonným zásahem, má soud za to, že v případě, kdy zásahem je nečinnost, nepřichází obnovení stavu v úvahu, neboť ke změně stavu vůbec nedošlo.

Z výše uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že v daném případě nejsou splněny základní podmínky stanovené zákonem, žalovaný nebyl v postavení správního orgánu (již tato skutečnost by postačovala pro závěr o nedůvodnosti žaloby) a nedošlo k přímému zkrácení práv žalobce, resp. přímému zasažení do práv žalobce. Proto žalobu v části, týkající se nevyřízení žádosti žalobce ze dne 30.1.2012 podle § 87 odst. 3 s.ř.s. zamítl.

Pro úplnost soud uvádí, že skutečnost, že žalovaný neodpověděl žalobci na jeho podání ze dne 30.1.2012 nelze považovat za nečinnost ve smyslu nečinnosti definované v ustanovení § 79 s.ř.s. Za nečinnost lze podle uvedeného ustanovení považovat situace, kdy správní orgán v již zahájeném správním řízení nevydal rozhodnutí ve věci samé či osvědčení, ačkoli uplynuly lhůty stanovené zákonem pro jejich vydání. Jde tedy o zcela odlišné případy, než je nyní projednávány.

VIII.

Žalobce se dále domáhal toho, aby soud rozhodl tak, že postup žalovaného spočívající v podání žaloby na určení vlastnického práva k pozemkům parc. č. 283/10, 284/6, 285/20, 285/22, 285/23 v k.ú. Benice, když se domáhá určení, že vlastníkem pozemků je hlavní město Praha se správou svěřenou žalovanému, se prohlašuje za nezákonný. Žalovanému se v jeho další úřední činnosti nařizuje nepokračovat v dalších nezákonných zásazích do vlastnického práva žalobkyně.

Jak již bylo výše uvedeno, z obsahu spisového materiálu je zřejmé, že městská část Praha Benice podala proti společnosti Projekt Sever s.r.o. žalobu na určení vlastnického práva k nemovitostem, a to ve vztahu k výše uvedeným pozemkům v katastrálním území Benice. Uvedená žaloba byla zamítnuta rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 8.3.2012 čj: 28 C 349/2009-78, který byl potvrzen rozsudkem Městského soudu v Praze ze

dne 16.10.2012 čj: 21 Co 287/2012-126. Jak sám uvedl žalobce, tento rozsudek nabyl právní moci dne 13.11.2012.

Zatímco ve vztahu k zásahu spočívajícím ve vyřizování žádosti žalobce ze dne 30.1.2012 soud akceptoval skutečnost, že tento stav dosud trvá, proto s přihlédnutím k judikatuře má za to, že lhůty pro podání žaloby na ochranu proti nezákonnému zásahu stanovené v § 84 odst. 1 s.ř.s. dosud neuplynuly, jiná situace je u tvrzeného zásahu spočívajícího v podání žaloby na určení vlastnického práva k nemovitostem. Předmětný soudní spor byl ukončen rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 16.10.2012, právní moc nastala dne 13.11.2012. To znamená, že nejpozději uvedeného dne (vycházíme-li z toho, že právní moc byla vyznačena ke dni, kdy byl uvedený rozsudek doručen žalobci), se žalobce dozvěděl o tvrzeném zásahu spočívající v podání žaloby na určení vlastnického práva k nemovitostem.

Jak již bylo výše uvedeno, ustanovení § 84 odst. 1 s.ř.s. stanoví dvě lhůty pro podání žaloby. Jednak je to lhůta subjektivní (dva měsíce ode dne, kdy se o žalobě dozvěděl o nezákonném zásahu), jednak je to lhůta objektivní (dva roky od okamžiku, kdy k zásahu došlo). Soud má za to, že o podání žaloby na určení vlastnického práva k nemovitostem, ve kterém spatřuje žalobce nezákonný zásah, se žalobce dozvěděl v den, kdy mu byla žaloba doručena Obvodním soudem pro Prahu 10. Toto datum ze spisového materiálu, který má soud v této věci k dispozici, není zřejmé. Tato skutečnost je však pro posouzení otázky včasnosti podané žaloby v této věci nerozhodná, proto soud nepovažoval za potřebné zjištění konkrétního data, neboť i v případě, kdy vychází z nejzazší lhůty, kterou je právní moc v rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16.10.2012 (žalobce se o podané žalobě dozvěděl nepochybně dříve), je nutno učinit závěr o tom, že žaloba byla podána po uplynutí zákonem stanovené dvouměsíční subjektivní lhůty.

I když soud bude vycházet z toho, že lhůta počala běžet až po právní moci rozsudku, která nastala dnem 13.11.2010, pak je nutno učinit závěr, že dvouměsíční subjektivní lhůta uplynula dnem 13.1.2013 (§ 40 odst. 2 s.ř.s.). Lze souhlasit se žalobcem, že žaloba byla podána v rámci běhu dvouleté objektivní lhůty (která uplynula dnem 13.11.2014), žaloba na ochranu proti nezákonnému zásahu však musí být podána v rámci běhu obou zákonem stanovených lhůt. Marné uplynutí jedné ze zákonem stanovených lhůt má za následek, že žalobu nelze považovat za včas podanou. V daném případě byla žaloba podána dne 14.4.2014, tedy po uplynutí subjektivní lhůty. To znamená, že žalobu je nutno v této části považovat za opožděně podanou.

Podle § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s. soud usnesením žalobu odmítne, byla-li podána opožděně. Z výše uvedených důvodů soud žalobu v této části jako opožděně podanou odmítl. Tento závěr znemožňuje soudu, aby se vypořádával s námitkami, které žalobce ve své žalobě uplatnil. Z téhož důvodu se soud nezabýval blíže petitem v této části žaloby a nehledal důvody pro dokazování výsledkem svědků právní zástupkyně žalovaného v řízení o určení vlastnického práva a pracovníka Magistrátu hl.m.Prahy z oddělení veřejného práva a legislativy.

IX.

Výrok o nákladech v řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V daném případě byl ve věci úspěšný žalovaný. Ačkoliv soud si je vědom toho, že žalovaným správním orgánům podle již ustálené judikatury právo na náhradu nákladů řízení nebývá přiznáno s odůvodněním, že disponují takovým personálním vybavením, že jsou schopny svá rozhodnutí či své postoje před soudem obhájit, má soud za to, že v daném případě jsou podmínky pro to, aby přiznal právo na náhradu nákladů řízení splněny. Je nepochybné, že obec Benice je malou obcí, která nedisponuje takovým personálním vybavením, aby byla dostatečným způsobem schopná reagovat na žalobu na ochranu před nezákonným zásahem, když předmět této žaloby je zcela specifický a odlišný od činnosti, kterou obec běžně vykonává. Obec nedisponuje žádným aparátem s právníckým vzděláním, proto bylo na místě, aby k obhajobě svých práv byla zastoupena advokátem. Náklady spojené s právním zastoupením v této věci považoval soud za důvodně vynaložené (obdobně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6.11.2014 čj: 7 As 186/2014-49).

Náklady řízení představují odměnu za zastoupení advokátem za 4 úkony právní služby po 3.100 Kč (převzetí zastoupení, podání vyjádření k žalobě, vyjádření ze dne 24.3.2015 k výzvě soudu, účast u jednání u soudu) a 4x režijní paušál po 300 Kč (§ 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. a), písm. d), § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů), celkem odměna za zastupování představuje částku 13.600 Kč. Soud dále přiznal žalovanému náhradu cestovného ze sídla zástupce žalovaného osobním autem k soudu ve výši 438,51 Kč a paušální náhradu za promeškaný čas za dvě hodiny ve výši 400 Kč. Protože zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se náhrada nákladů za zastoupení o částku 3.032 Kč, představující daň z přidané hodnoty ve výši 21%. Celkem náklady řízení představují částku 17.470,51 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 16. dubna 2015

JUDr. Hana Veberová
předsedkyně senátu